

بررسی اثر کیتوزان بر الگوی بیان برخی از ژن‌های مرتبط با بیماری زایی در گندم آلوده به بیماری سفیدک پودری

منصوره راهنشان^۱، فاختک طلیعی^۲، لیلا آهنگر^۳، حسین صبوری^۴ و شعبان کیا^۵

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بیوتکنولوژی، دانشگاه گندم کاوس

۲- استادیار گروه تولیدات گیاهی، دانشگاه گندم کاوس، (نویسنده مسؤول: Taliei@gonbad.ac.ir)

۳- استادیار و دانشیار گروه تولیدات گیاهی، دانشگاه گندم کاوس

۴- مری پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

۵- مربی پژوهش، تاریخ دریافت: ۹۶/۱۰/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۷/۷/۸

صفحه: ۱۲۴ تا ۱۳۲

چکیده

بیماری سفیدک سطحی گندم که توسط قارچ *Blumeria graminis f.sp.tritici* ایجاد می‌شود، یکی از مهم‌ترین بیماری‌های گندم می‌باشد که همه ساله باعث کاهش شدید عملکرد می‌گردد. استفاده از مواد شیمیایی برای کنترل بیماری‌های گیاهی هزینه‌بر بوده و آثار زیست محیطی نامطلوبی را ایجاد می‌کند، بر همین اساس استفاده از مواد شیمیایی غیرسمی که سیستم ایمنی گیاه را فعال کند مطلوب به نظر می‌رسد. در این پژوهش تأثیر کیتوزان به عنوان یک عامل تحریک‌کننده سیستم دفاعی گیاه بر روی الگوی بیان ژن‌های مرتبط با بیماری زایی مورد بررسی قرار گرفت. برای بررسی الگوی بیان ژن‌های *PRI*, *PR2*, *PR5* در گندم تیمار شده با غلظت‌های مختلف کیتوزان (صفر، ۲۵۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب کاملاً تصادفی با سه تکرار و در چهار زمان مختلف با استفاده از تکنیک Real time PCR انجام شد. برآسانس نتایج بدست آمده، درصد تعداد کلنی رشدیافته در برگ گیاهان تیمار شده با کیتوزان ۵۰٪ نسبت به گیاهان شاهد ۴۲/۳ درصد کاهش یافت. نتایج حاصل از qPCR نشان داد که پس از آلوگوی با بیمارگر، میزان بیان هر سه ژن در گیاهان تیمار شده با کیتوزان افزایش معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد داشته است. حداقل میزان بیان ژن‌ها در ساعت ۱۲ پس از آلوگوی مشاهده شد و پس از آن کاهش یافت. تغییرات در گیاهان شاهد ناچیز و تدریجی بود در حالی که در گیاهان تیمار شده القای ژن‌های دفاعی در ساعت اولیه پس از آلوگوی نسبت به گیاهان شاهد با سرعت بیشتری رخ داد. همچنین غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوزان تأثیر قوی‌تری در القای ژن‌های دفاعی گیاه نسبت به غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر نشان داد. نتایج نشان می‌دهد کاربرد کیتوزان می‌تواند نقش مهمی در افزایش مقاومت گیاه گندم در برابر بیماری سفیدک پودری ایفا نماید.

واژه‌های کلیدی: سفیدک سطحی گندم، القای مقاومت، کیتوزان، ژن‌های مرتبط با بیماری زایی

شیمیایی را کاهش دهد و به این ترتیب در گسترش کشاورزی پایدار نقش داشته باشد (۱۱).

در سال‌های اخیر استفاده از مواد طبیعی که از جانوران به دست می‌آید برای کاهش خسارت ناشی از بیماری‌های گیاهی مورد توجه قرار گرفته است. از جمله این مواد می‌توان به کیتوزان اشاره کرد. کیتوزان، یک کاتیون چند قطبی شتق شده از پوست میگو و خرچنگ است که به عنوان یک عامل قوی الیگوساکارید عمل می‌کند و می‌تواند پاسخ‌های دفاعی را در بافت گیاهی القا نماید (۴۲, ۳۶). کیتوزان به دلیل خواص بیولوژیکی آن از جمله سازگاری زیستی، القای مقاومت، خاصیت ضدقارچی و غیرسمی بودن به عنوان یک منبع بیولوژیکی بالقوه مهم مورد توجه قرار گرفته است (۲۰). پژوهش‌ها نشان داده است که کیتوزان یک محرک بروز زاد است که پاسخ‌های دفاعی میزان شامل تجمع کیتینازها، بتا ۱ و ۳ گلوکانازها و مواد فلئی، لیگنینی شدن و تشکیل فیتوالکسین‌ها و آنزیم‌های نرم‌کننده به‌وسیله بافت میزان را سبب می‌شود (۴۵). بررسی‌ها نشان داده است که غلظت‌های ۲۰۰ و ۴۰۰ پی‌بی‌ام کیتوزان سبب کاهش رشد میسلیومی قارچ *Fusarium fujikuroi* در شرایط آزمایشگاهی و نیز تغییر میزان فعالیت دو آنزیم کاتالاز و پراکسیداز در برنج آلوده به این قارچ می‌گردد (۱۰, ۹). خیری و

مقدمه

بیماری سفیدک سطحی گندم یکی از مهم‌ترین بیماری‌های مهم گندم در جهان و ایران می‌باشد که به *Blumeria graminis f.sp.tritici* قارچ وسیله‌ی ایجاد می‌شود (۶). این بیماری موجب کاهش عملکرد ۱۴–۴۳ درصدی در زمان آلوگوی کم و ۵۰–۱۰۰ درصد در زمان اپیدمی بیماری می‌گردد (۴۴, ۳). بررسی‌ها نشان داده است که روش‌های زراعی و شیمیایی موقوفیت چندانی در کنترل بیماری‌های گیاهی نداشته است. یکی از مهم‌ترین روش‌های مبارزه با بیماری‌های گیاهی به کارگیری ارقام مقاوم است. با این حال نسخه‌های جدید از پاتوژن‌ها به سرعت در حال ظهور و غلبه بر مقاومت میزان می‌باشند (۷). در ارقام حساس پاسخ‌های دفاعی معمولاً با سرعت کمی فعال می‌گرددند یا بروز آن‌ها با تأخیر رخ می‌دهد. بنابراین استفاده از مواد شیمیایی که مکانیزم‌های دفاعی گیاه را قبل از رویارویی با بیمارگر فعال می‌کند و فاقد اثرات زیستمحیطی زیان‌آور باشد در سال‌های اخیر به میزان زیادی مورد استقبال قرار گرفته است (۸). از این رو پدیده مقاومت القایی، می‌تواند به عنوان یک جایگزین طبیعی و دوستدار محیط زیست در این عرصه مورد پهنه‌برداری قرار گیرد و این مقدمه‌ای است برای سایر فعالیت‌های کشاورزی که قادر است کاربرد سه‌موم

بیمارگر عامل سفیدک پودری گندم مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

مواد و روش‌ها

تلقیح عامل بیماری

ابتدا بذور گندم رقم حساس فلات به مدت ۱۰ دقیقه با محلول ۱ درصد هیپوکلریت‌سدیم ضدغوفنی شده و بر روی کاغذ فیلتر مطروب در تشکیق پتربی قرار داده شدند. پس از جوانهزنی، بذور به گلدان حاوی خاک منتقل شده و در آناتک رشد با تناوب ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی با دمای 22°C با رطوبت نسبی 70% به مدت دو هفته نگهداری شدند. جدایه قارچ عامل بیماری *Blumeria graminis* f.sp. *Tritici* نیز از بخش تحقیقات پاتولوژی غلات مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج تهیه و در آزمایشگاه روی رقم حساس بولانی در دمای 22°C درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی 70% درصد تکثیر و نگهداری شد. پس از گذشت دو هفتۀ گیاهچه‌ها با محلول کیتوzan کیتوzan (Sigma Alderich/ MMW) در غلظت‌های صفر، 250 و 500 میلی‌گرم در لیتر تیمار شدند. گیاهان تیمار شده با کیتوzan به همراه گیاهان شاهد پس از 24 ساعت به وسیله بیمارگر، با غلظت 50 کنیدیوم در میلی‌متر مریع آلوه شدند و به آناتک رشد منتقل شدند. نمونه‌برداری از بافت برگ گیاهچه‌های شاهد و تیمار شده در فواصل زمانی صفر، 12 ، 24 ، 48 ساعت پس از اعمال آلوه‌گری انجام شد. نمونه‌های برگی بررسی میزان بیان ژن‌های دفاعی به فریزر با دمای -70°C درجه سانتی‌گراد منتقل شدند.

ارزیابی توانایی کیتوzan در القای مقاومت به بیماری سفیدک سطحی

به منظور بررسی توانایی کیتوzan در القای مقاومت در گندم در برابر بیماری سفیدک پودری، برگ گیاهان حساس، 24 ساعت پس از تیمار با غلظت‌های مختلف کیتوzan به همراه گیاهان کنترل در محیط آب آگار حاوی 20 میلی‌گرم در لیتر بنزیمیدازول در تشکیک‌های پتربی قرار داده شدند. یک هفته پس از مایهزنی، تعداد کلی رشد یافته در $2/5$ سانتی‌متر مریع هر برگ شمارش گردید. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با پنج تکرار برای هر تیمار انجام شد و دو بار تکرار گردید.

بررسی میزان تعییرات بیان ژن

به منظور بررسی میزان بیان ژن‌های مرتبط با بیماری‌زایی، میزان 500 میلی‌گرم از بافت برگ به وسیله ازت مایع آسیاب و برای استخراج RNA استفاده شد. استخراج RNA با استفاده از کیت RNX-Plus شرکت سیناکلون (Cat. No.:EX6101) انجام گرفت. سنجش کیفیت RNA استخراج شده بر روی ژل آکاروز $1/2$ درصد و کمیت آن توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر (Model 6300Jenway -Uk) انجام شد.

به منظور حذف آلوه‌گری‌های احتمالی DNA از RNA کیت DNase I, RNase-free (Cat. No.MO5401) مطابق دستورالعمل شرکت استفاده cDNA synthesis گردید. جمیت سنتز cDNA نیز از کیت

همکاران (۱۸) نشان دادند که کاربرد کیتوzan و نانوکیتوzan سبب دهیراسیون و تغییر شکل میسلیوم قارچ *Fusarium graminearum* و همچنین کاهش درصد جوانهزنی اسپورهای قارچ می‌گردد. همچنین کاربرد اسپری برگی کیتوzan باعث افزایش مقاومت گیاه گندم در برابر این قارچ شده و همچنین باعث افزایش مقاومت سیستمیک اکتسابی گیاهان در برابر عوامل بیماری‌زا می‌شوند (۱۲). گزارش‌ها حاکی از آن است که اسپری برگی کیتوzan به گیاه زردچوبه باعث ایجاد آنزیم‌های محافظتی نظیر کیتیناز و کیتوزاناز می‌شود، گیاهان زردچوبه تیمار شده مقاومت بیشتری نسبت به بیماری پوسیدگی ریزوم ناشی از *Pythium aphanidermatum* نشان دادند. افزایش فعالیت آنزیم‌های دفاعی در برگ گیاهان زردچوبه تیمار شده با کیتوzan ممکن است در محدود کردن نشانه‌های بیماری نقش داشته باشد به همین علت کیتوzan را به عنوان یک عامل ضدقارچی بالقوه برای کنترل بیماری پوسیدگی ریزوم زردچوبه معروف نموده‌اند (۴). پژوهش در مورد گیاه خیار تیمار شده با کیتوzan نشان داده است که تیمار گیاه با کیتوzan سبب ممانعت کامل از جوانهزنی قارچ *Botrytis cinerea* می‌شود. همچنین اسپری کیتوzan یک ساعت قبل و یک ساعت بعد از مایهزنی با *B. cinerea* میزان کپک خاکستری را به ترتیب 65 و 52 درصد کاهش داد (۵).

در مطالعات انجام شده روی گیاه هویج آلوه به *Alternaria radicina* که تحت تیمار با کیتوzan قرار گرفت نشان داده شد که مقدار بیماری 10 روز پس از تلقیح، در گیاهان تیمار شده در مقایسه با گیاهان کنترل، به طور قابل توجهی کاهش داشته است. در گیاهان تحت درمان بیان پروتئین PR1، کیتیناز، پروتئین انتقال چربی (LTP)، چالکون سیستیاز، و پروتئین PR5 وابسته به بیماری‌زایی در مقایسه با گیاهان کنترل افزایش معنی‌داری داشته است (۱۷). همچنین کاربرد کیتوzan روی گیاه چاودار نشان داده است که میزان بیان پروتئین PR10 به شدت افزایش می‌یابد (۱۳).

در پژوهشی دیگر القای مقاومت به سفیدک داخلی ناشی از آفتابگردان *Plasmopara halstedii* در آفتابگردان پس از تیمار با کیتوzan مورد بررسی قرار گرفت. تیمار بذرهای آفتابگردان با کیتوzan 5% باعث کاهش شدت بیماری شد و سبب بهترین 46 و 52% حفاظت در شرایط گلخانه و شرایط مزرعه گردید. القای مقاومت به *P. halstedii* توسط کیتوzan همراه با انباست آنزیم‌های مختلف مرتبط با میزان در نهال‌های آفتابگردان حساس بود. تجزیه و تحلیل‌ها نشان داد که کیتوzan سطوح رونویسی برای پنج ژن وابسته به پاسخ دفاعی شناخته شده یعنی $\beta-1, \beta-3$ -گلکواناز، کیتیناز، پراکسیداز *Pr-1a*، $\beta-1, \beta-3$ -گلکواناز، کیتیناز، پراکسیداز و چالکون سنتاز را در این گیاهان افزایش داده است. این افزایش باعث فعال شدن پاسخ‌های مرتبط با دفاع در رقم حساس تحت تیمار با کیتوzan و مشابه با آن در رقم مقاوم بود (۲۵).

در این تحقیق تاثیر کیتوzan به عنوان عامل القای سیستم دفاعی گیاه بر الگوی بیان برخی ژن‌های دخیل در بیماری‌زایی گیاه گندم در زمان‌های مختلف پس از آلوه‌گری با

اولیه، دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه، سپس واسرشت سازی، ۴۰ چرخه در ۹۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ ثانیه، اتصال آغازگرهای به مدت یک دقیقه در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد و سپس نگهداری در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد بود. بالا فاصله برای عملکرد اختصاصی واکنش PCR منحنی ذوب با برنامه دمایی ۰/۵ درجه در هر چرخه بین دمای ۹۵-۶۰ درجه سانتی‌گراد رسم شد. مقدار تکثیر در انتهای هر چرخه اندازه‌گیری شد. سپس تغییرات نسبی بیان ژن‌های مورد بررسی نسبت به ژن اکتین نرمالیزه شد. میزان بیان قبل از آلودگی به عنوان کالیبراتور در نظر گرفته شد.

این آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار زیستی بود و تکرار فنی انجام گردید و پس از محاسبه بیان ژن‌های مورد مطالعه برای هر نمونه، انحراف معیار آن‌ها محاسبه و در نهایت نتایج برای مقایسه بین ساعت‌پس از آلودگی در گیاه تیمارشده با گیاه کنترل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

(Cat. No: RT5201) kit ساخت شرکت سیناکلون مطابق با دستورالعمل شرکت سازنده در حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر استفاده گردید.

برای انجام واکنش RT-PCR از ۲ میکرولیتر cDNA رقیق شده و آغازگرهای مرتبط با اکتین به عنوان ژن مرجع استفاده شد. این آغازگرهای به وسیله نرم‌افزار Oligoexplorer V1.4 و BioEdit 7.0.9.0 محاسبه و تغییرات بیان ژن نیز مطابق با روش $\Delta\Delta Ct$ اندازه‌گیری شد (۲۲). واکنش زنجیره‌ای پلیمراز در زمان واقعی با استفاده از دستگاه C1000TM Thermal Cycler شرکت اپلاید با استفاده از کیت سایبریلو (SinaSYBR Blue HS-) (qPCR Mix, 2X. Cat. No.:MM2171) شرکت سیناکلون ۲۵ انجام گرفت. واکنش RT-PCR در حجم نهایی ۱۲/۵ میکرولیتر شامل ۲ میکرولیتر cDNA مخلوط سایبریلو، ۰/۳ ماکرومولار از هر آغازگر و آب عاری از RNase انجام گرفت. واکنش زنجیره‌ای شامل واسرشت

جدول ۱- لیست آغازگرهای توالي آن‌ها به همراه محصول نهایی و شماره دستیابی در NCBI

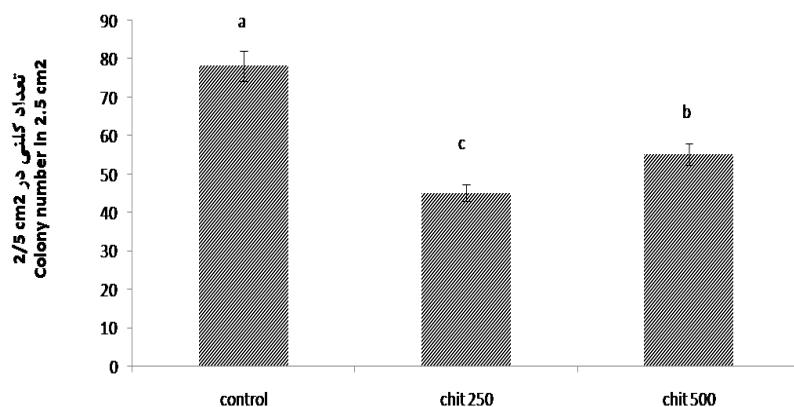
Table 1. List of primers, their sequences, final products and accession numbers in NCBI

Genes	Sequence Primer	Product	GeneBank ID
TaActin	F:AGCCCAATCATAGGAAAAGTGC R:AGTGCTGGATCGGTGGTTC	150	DN551593
Ta PR1-1	F:ACTAGACTACGCCCAACA R:TCGTAGTTGCAGGTGATGAAG	154	AJ007348
Ta PR2	F:AGCAGAAGTGGGACTCTCT R:CACATACGTACCGACATACAGC	150	Z22874
Ta PR5	F:CAGGACTCTACGACATCTCG R:TCTGGTAGTTATTATGCCACTGC	143	X58394.1 و AF389883.1

۵۰۰ درصد) نسبت به گیاهان شاهد بود (شکل ۱). این نتایج حاکی از توانایی کیتوzan در القای مقاومت در برابر بیماری مذکور از طریق ممانعت از توسعه بیماری بود. کورس و همکاران نشان دادند علائم بیماری سفیدک سطحی جو با مصرف کیتوzan کاهش می‌یابد (۱۹). مطالعه تاثیر کاربرد سالیسیلیک اسید بر روی تعداد کلی‌های حاصل از بیماری روی رقم حساس فلات، نتایج مشابهی به همراه داشته است (۲).

نتایج و بحث

ارزیابی توانایی کیتوzan در القای مقاومت نتایج نشان داد که اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) بین تیمارها از نظر تعداد کلی حاصل از بیمارگ روی برگ گیاهان تحت بررسی وجود دارد. بررسی القای مقاومت با استفاده از غلظت‌های مختلف کیتوzan در گندم در برابر بیماری سفیدک پودری بیانگر کاهش درصد تعداد کلی رشدیافته در برگ گیاهان تیمارشده با کیتوzan ۴۲/۳ (درصد) و کیتوzan ۲۵۰ (درصد) و کیتوzan

شکل ۱- مقایسه میانگین تأثیر غلظت‌های کیتوzan و شاهد در القای مقاومت در گندم در برابر بیماری سفیدک پودری
Figure 1. Comparison of the mean effect of different concentration of chitosan and control on induction of resistance in wheat against powdery mildew disease

که روی بیمارگر دارند می‌توانند باعث کاهش رشد بیمارگر شوند. ایشان نشان دادند که میزان افزایش بیان ژن *PRI* در گندم‌های آلوده به *Fusarium graminearum* باعث افزایش مقاومت گیاه می‌گردد. در پژوهشی دیگر روی بیماری سفیدک پودری روی گیاه جو نشان داده شد که پروتئین‌های *PRI1-b* در ایجاد مقاومت و کاهش علائم بیماری دخیل هستند (۳۱). همچنین نتایج پژوهش‌های انجام‌شده روی بیماری سفیدک سطحی کدو تحت تیمار با سالیسیلیک اسید نشان داد که بیان ژن *PRI* در گیاهان تیمارشده افزایش می‌یابد (۴۶) که در راستای نتایج بهدست آمده در این پژوهش می‌باشد. نتایج تحقیقات آهنگر و همکاران (۲) روی بیماری سفیدک سطحی گندم نشان داده است که بیان ژن *PRIb* در همان ساعت‌های اولیه پس از آلودگی افزایش یافته و سپس در زمان اوج حمله قارچ (۲۴ ساعت پس از آلودگی) به حداقل میزان رونوشت خود می‌رسد. قاضی محسنی و صباغ (۱۲) در تحقیق انجام‌شده روی قارچ عامل بلاست فوزاریومی خوشه گندم نشان دادند که در گیاهان تیمارشده با کیتوزان افزایش معنی‌داری در مقاومت سیستمیک اکتسابی ایجاد شده است. در تحقیقی دیگر که روی بیان ژن‌های *Cupi4* و *Lipoxygenase* در بیماری بوته‌میری خیار آلوده به قارچ *Pythium aphanidermatum* انجام گرفت، بیان شد که غلظت‌های مختلف کیتوزان در بازه‌های زمانی ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از آلودگی باعث افزایش بیان این ژن‌ها و افزایش مقاومت گیاهان شده است (۲۹). افزایش سطح رونوشت ژن *PRI* در تمامی ساعت‌های نمونه‌برداری در گیاهان تیمارشده در مقایسه با گیاه کنترل را می‌توان به نقش موثر این ژن در کنار ژن‌های اصلی به القای مقاومت در گندم در برابر این بیماری نسبت داد. نقش ضدقارچی *PRI* در سیستم دفاعی گندم برای جلوگیری از نفوذ سفیدک سطحی توسط زین و همکاران (۴۳) تایید شده است. همچنین تحقیقات نشان داده است که میزان بیان این ژن در ارقام جوی مقاوم به سفیدک پودری بیشتر از ارقام حساس به بیماری است (۲۳).

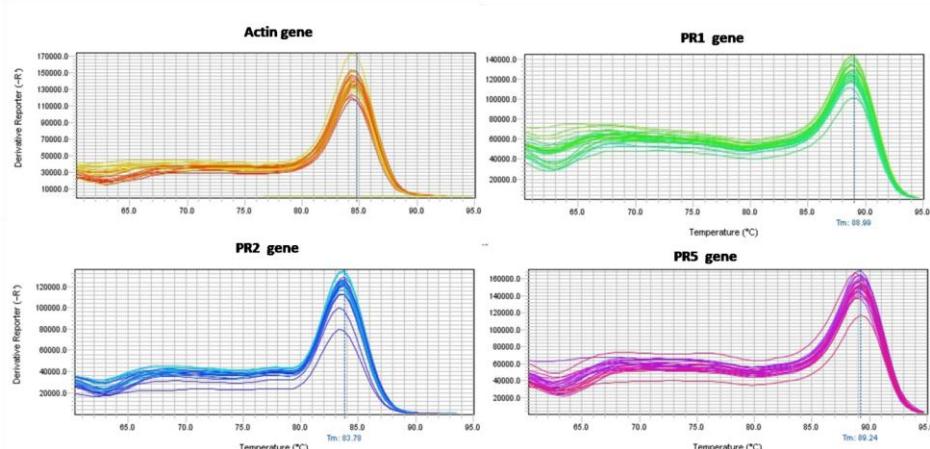
تغییرات الگوی بیان ژن‌ها آنالیز منحنی ذوب

عدم وجود هر نوع پیک اضافه در نتایج حاصل از منحنی ذوب، نشان‌دهنده اختصاصی بودن آغازگرهاست که تکثیر اختصاصی ژن مورد نظر را تایید می‌کند. نقطه‌ی ذوب محصولات PCR برای ژن‌های *PR5*, *PR2*, *PRI*, *Actin* و *PR1* به ترتیب حدود ۲۴/۸۹، ۷۷/۸۴، ۷۸/۸۳، ۹/۸۸ و ۲۴/۸۶ بود (شکل ۲).

تغییرات الگوی بیان ژن *PRI*

نتایج بررسی بیان ژن نشان داد که میزان بیان ژن *PRI* در گیاهان تیمارشده روند افزایشی داشته است. همان‌گونه که در شکل ۲ مشاهده می‌شود میزان بیان این ژن در گیاهان کنترل و تیمارشده با کیتوزان و همچنین بین غلظت‌های مختلف کیتوزان تفاوت معنی‌داری را در سطح ۵ درصد نشان می‌دهند، روند افزایشی بیان ژن در گیاهان تیمارشده به طور معنی‌داری بیشتر از گیاه کنترل می‌باشد. به طوری که میزان افزایش بیان این ژن در همان ساعت‌های اولیه پس از آلودگی در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوزان ۱۶/۴۴ برابر نیست به گیاهان کنترل می‌باشد. این روند افزایشی همچنان ادامه داشته و در ۱۲ ساعت پس از آلودگی به حداقل میزان خود می‌رسد. میزان رونوشت در زمان اوج بیان در گیاهان تیمارشده با غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۲۳/۳۴ برابر زمان کنترل می‌باشد. این افزایش بیان برای غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوزان نیز صادق است، اما میزان افزایش بیان برای این غلظت در مقایسه با غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر کمتر می‌باشد، در نهایت بالاترین میزان بیان برای ژن *PRI* در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر و ۱۲ ساعت پس از آلودگی مشاهده شد.

پروتئین‌های *PRI* گروه یاز پروتئین‌های مرتبه با بیماری‌زایی می‌باشند که معمولاً روی غشاء بیمارگر موثر هستند اما سازوکار دقیق عمل آنها هنوز به درستی شناسایی نشده است (۳۸). سلطانلو و همکاران (۳۳) نیز طی تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که این پروتئین‌ها با اثر مستقیمی

شکل ۲- منحنی ذوب محصولات PCR ژن‌های *PR2*, *PR1*, *Actin* و *PR5* که نشان‌دهنده تکثیر اختصاصی ژن مورد نظر می‌باشد.

Figure 2. Melting curves of PCR products for Actin, PR1, PR2 and PR5 which show the specific amplification of the target genes.

هرناندز و همکاران (۱۴) نشان دادند که این پروتئین با تخریب دیواره سلولی قارچ سبب آزادسازی الیکوساکاریدها می‌شود که متعاقب آن پاسخ‌های دفاعی ثانویه گیاه در برابر بیمارگر را با تولید فیتوالکسین‌ها فعال می‌نماید.

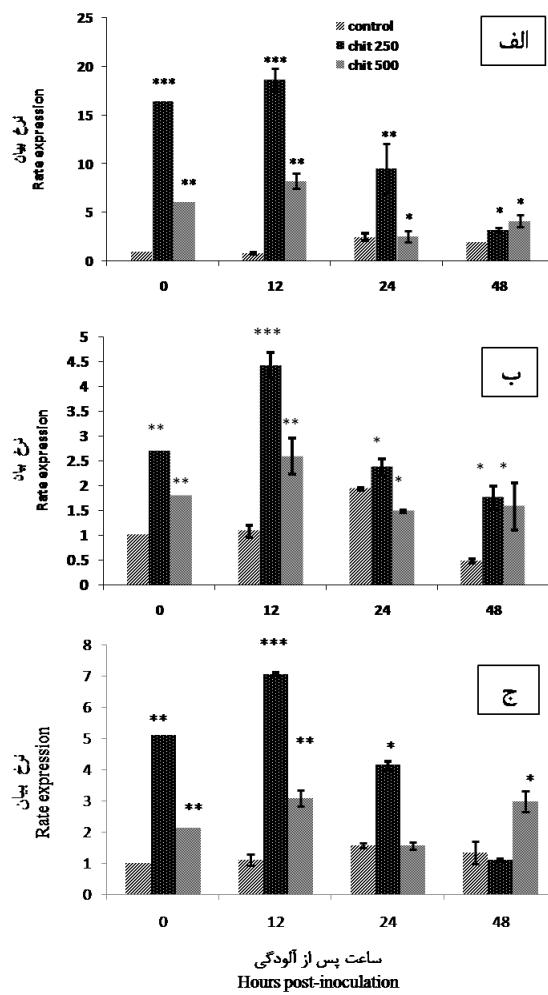
تغییرات الگوی بیان ژن PR5:

نتایج حاصل از بررسی الگوی بیان ژن *PR5*, وجود تفاوت معنی‌دار بین گیاه شاهد و گیاهان تیمارشده با غلظت‌های مختلف کیتوزان را نشان می‌دهد. طبق این بررسی‌ها میزان بیان این ژن در گیاهان تیمارشده با غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۵/۱ و در گیاهان تیمارشده با غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر ۲/۱۲ برابر نسبت به زمان صفر گیاهان کنترل افزایش (p<۰/۰۱) نشان داده است. میزان افزایش رونوشت نیز در ۱۲ ساعت پس از الودگی به اوج خود رسیده است. میزان بیان ژن در این زمان برای گیاهان تیمارشده با غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوزان ۶/۴۱ و در گیاهان تیمارشده با غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر ۲/۸ برابر نسبت به زمان اوج بیان گیاهان شاهد می‌باشد. همچنین میزان بیان ژن در گیاهان تیمارشده با غلظت‌های ۲۵۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم بر لیتر کیتوزان به ترتیب ۱/۳۸ و ۱/۴۵ برابر نسبت به زمان صفر در همان تیمار افزایش نشان داد. بالاترین میزان بیان برای ژن *PR5* نیز در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر و ۱۲ ساعت پس از الودگی می‌باشد (شکل ۳).

پروتئین‌های متعلق به خانواده *PR5* به دلیل داشتن توالی آمینواسیدی مشابه پروتئین گیاهی *Thaumatomoccus daniellii* به پروتئین‌های شبه‌ثئوماتین معروف هستند، تولید این در گیاهان مختلف و در پاسخ به الودگی‌های میکروبی بهمیزان زیادی مورد مطالعه قرار گرفته است. مشخص شده است که این پروتئین از طریق روش‌هایی از قبیل غیرفعال شدن پروتئیناز، ریبوزوم، هضم دیواره سلولی و پروتئین‌ها، تداخل در تکثیر و کاهش نفوذ بیمارگر، جلوگیری از رشد و شاخه شدن هیف‌های قارچ، هضم اسپور و یا کاهش جوانه‌زنی اسپور از رشد پاتوژن جلوگیری می‌کند (۴۰). اولین مدارک به دست آمده از فعالیت ضدقارچی پروتئین‌های شبه‌ثئوماتین با شناسایی زئوماتین در بذور گیاه ذرت به دست آمده است. که توانست از رشد قارچ‌های *Neurospora crassa*, *Candida albicans*, *Trichoderma reesei* و *Glucosphaera* کنده (۲۷). این فرم‌های مختلفی از *PR5* وجود دارد که هر کدام از آنها دارای نقش خاصی مانند خواص ضدقارچی و حفاظت از گیاهان در مقابل تنش‌ها هستند (۱۶). مطالعات نشان داده است که پروتئین *PR5* از طریق تاثیر بر غشای قارچ، سبب تراوایی غشای سلولی قارچ *beticola* و افزایش جذب سایر ترکیبات ضدقارچی و در نهایت از بین رفتن قارچ می‌شود (۴۱). فعالیت بالای این ژن در بازه‌های اولیه پس از الودگی نشان از فعالیت ضدقارچی بالای این پروتئین در برابر بیماری مورد بحث دارد. همچنین محمدی و همکاران نشان دادند که میزان بیان ژن‌های *PRI*, *POX* و *NH1*, *PR5* در ارقام جوی مقاوم به سفیدک پودری بیشتر از ارقام حساس به بیماری است (۲۳).

تغییرات الگوی بیان ژن *PR2*:

میزان بیان ژن *PR2* (شکل ۳) تفاوت معنی‌داری را در سطح احتمال ۵ درصد بین گیاهان شاهد و آلوده نشان می‌دهد بهطوری که آغاز این اختلاف در همان ساعات اولیه پس از آلودگی مشاهده می‌شود. میزان تفاوت بین گیاهان تیمارشده با کیتوزان در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۲/۷ و در غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر ۱/۸ برابر نسبت به گیاهان شاهد در زمان صفر می‌باشد. این افزایش بیان همچنان ادامه داشته و در ۱۲ ساعت پس از آلودگی به حداقل میزان خود رسیده است میزان رونوشت در زمان اوج بیان در گیاهان تیمارشده در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم کیتوزان ۴/۴۱ و در غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر ۲/۵۹ برابر نسبت به گیاهان شاهد و نسبت به زمان صفر خود در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر و ۱/۴۳ برابر نسبت به زمان صفر گیاهان تیمارشده با غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد. سپس در زمان ۲۴ ساعت پس از آلودگی هر سه گروه از گیاهان روند کاهشی از بیان ژن را نسبت به زمان صفر نشان می‌دهند. با توجه به اینکه در زمان ۲۴ ساعت پس از آلودگی زمان توسعه هوستوریوم می‌باشد، این کاهش بیان ممکن است بدليل از بین رفتن موثر آن‌ها به دنبال تشکیل هوستوریوم باشد (۲۴). در انتهای نیز بیشترین میزان بیان برای این ژن در ۱۲ ساعت پس از آلودگی و در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد. خانواده *PR2* گروهی از پروتئین‌های مرتبط با بیماری زایی هستند که توانایی هیدرولیز پلیمرهای گلوكوزیدی را که واحدهای آن با پیوند بتا-۳ و ۱-۲ گلوكان به یکدیگر متصل شده‌اند دارد، بتا گلوكانازها زمانی که گیاه با بیمارگر مواجه می‌شود و یا در زمان وقوع تنش‌های زیستی و غیرزیستی القاء می‌شوند و بهصورت سینزیست با آنزیم کیتیناز عمل می‌کند (۳۳). گلوكانازها در تخریب دیواره سلولی قارچ‌ها نقش دارند (۳۰). اعتقاد بر این است که این پروتئین‌ها نقش مهمی را در پاسخ گیاهان به عفونت‌های قارچی بازی می‌کنند (۲۶). بتا-۱ و ۳ گلوكاناز معمولاً در غلظت کم در گیاهان بیان می‌شود، اما هنگامی که گیاهان با قارچ، باکتری یا پاتوژن‌های ویروسی مواجه می‌شود غلظت این آنزیم بهطور چشمگیری افزایش می‌یابد. به عنوان مثال، ون‌کان و همکاران نشان دادند که مقدار mRNA ابناشته شده در برگ‌های آلوده شده با قارچ *Cladosporium fulvum* نسبت به برگ‌های غیرآلوده سطح بالاتری دارد (۳۷). بتا-۱ و ۳ گلوكانازها با شکستن باندهای بتا-۱ و ۳ گلوكان بهطور مستقیم با هیدرولیز کردن دیواره سلولی قارچ از رشد آن جلوگیری می‌کنند (۳۴). با توجه به تحقیقات انجام شده روی برگ گندم خاصیت ضدقارچی بتا-۱ و ۳ گلوكاناز بر روی *Rhizoctonia solani* و *Alternaria longipes* اثبات شده است، همچنین این ترکیب مانع از رشد لوله تندشی *Fusarium* و *Verticillium dahliae* و *oxysporum* می‌شوند (۳۵). آهنگر و همکاران (۲) با مطالعه‌ی الگوی بیان ژن *PR2b* در رقم حساس گندم (فلات) پس از تیمار با سالیسیلیک‌اسید و بیماری سفیدک پودری نشان دادند که این القاکنده، تأثیر بالایی در فعل کردن مکانیسم مقاومتی و افزایش بیان ژن مورد نظر در گیاه دارد.

شکل ۳- تغییرات بیان ژن (الف) PR1، (ب) PR2 و (ج) PR5 در گیاهان تیمار شده با کیتوzan و گیاهان کنترل پس از آلودگی با بیمارگر

* و **: به ترتیب بیانگر اختلاف معنی دار بین دو بیمار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد در هر بازه زمانی می باشد.

از آلودگی با بیمارگر

* و **: به ترتیب بیانگر اختلاف معنی دار بین دو تیمار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد در هر بازه زمانی می باشد.

Figure 3. Gene Expression Changes in a)PR1, b)PR2 and J)PR5 in plants treated with chitosan and control plants after inoculating with the pathogen.

* and ** showed significant difference ($P<0.05$) and ($P<0.01$) respectively in each time courses

بیشتر از تیمار دیگر است. همچنین بررسی گیاهان کنترل آلوده به بیماری نشان می دهد که نرخ بیان هر سه ژن مورد بررسی در بازه های زمانی پس از مایوزنی با بیمارگر، افزایش می یابد. اما میزان این افزایش بسیار ناچیز است و تفاوت معنی داری با دو تیمار کیتوzan نشان می دهد. این نتایج میان تاثیر کیتوzan در القای ژن های دخیل در مسیر مقاومت به بیماری سفیدک پودری در گندم می باشد. از سوی دیگر، میزان بیان این ژن ها بعد از ساعت دوازدهم پس از مایوزنی روند کاهشی را طی می کنند اما این میزان در گیاهان تیمار شده با کیتوzan همچنان بیشتر از گیاهان شاهد است. که نشان دهنده تاثیر کیتوzan در ممانعت از توسعه ای آلودگی ناشی از بیمارگر می باشد. همچنین کاهش تعداد کلنی رشد یافته در گیاهان پیش تیمار شده نسبت به گیاهان کنترل تأیید کننده این مطلب می باشد. در مجموع براساس یافته های

حفاظت از گیاهان نتیجه فعال شدن چندین واکنش دفاعی در گیاه است و کیتوzan قادر است آغاز کننده حوادث مرتبط با پاسخ مقاومت در گیاهان باشد. کیتوzan یک پلیمر پلی کاتیونی از β -D- گلوکوز آمین و از مشتقهای کیتوین بوده که کاربردهای متعددی در کشاورزی، صنایع غذایی، داروسازی، پزشکی، کاغذسازی و تصفیه آب دارد (۲۱). از جمله خصوصیات مهم کیتوzan آثار ضد میکروبی و آنتی اکسیدانی آن است که امروزه به عنوان ماده افزایش دهنده قدرت دفاعی گیاهان علیه انواع تنفسهای زیستی و غیر زیستی از جمله علیه آلودگی های قارچی گیاهان به کار می رود (۳۹). نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که ۱۲ ساعت پس از مایوزنی، بیان هر سه ژن مورد بررسی تحت تاثیر تیمار کیتوzan، به ترتیج افزایش یافته و پس از ۱۲ ساعت به اوج خود رسید. که میزان این افزایش در تیمار ۲۵۰ میلی گرم در لیتر کیتوzan

همچنین چندین آنزیم دفاعی تحت تاثیر کیتوزان و مشتقات آن اثبات شده است (۲۸). در تحقیق حاضر کاربرد کیتوزان باعث افزایش بیان ژن‌های دفاعی شده است که با مطالعات انجام‌شده در مورد تاثیر کیتوزان در افزایش بیان میزان ژن‌های دفاعی و پروتئین‌های مرتبط با بیماری‌زایی در گیاه جوی آلوده به سفیدک پودری (۱۸)، گندم آلوده به کپک برفی (۱۵) و گیاه گندم آلوده به (۱۲) *Fusarium graminearum* مطابقت دارد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که کیتوزان با القای ژن‌های مسیر مقاومت سیستمیک اکتسای، مقاومت گیاهان را علیه قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی تحت تاثیر قرار می‌دهد.

این تحقیق، کاربرد خارجی کیتوزان روی برگ‌های رقم حساس فلات با القای آماده‌باش در گیاه حساس سبب القای مکانیسم SAR با پتانسیل بالاتر در گیاه و به دنبال آن بیان بالای ژن‌های مسیر مقاومتی از جمله PRها و نهایتاً ایجاد مقاومت به بیمارگر سفیدک سطحی در گیاه می‌گردد. پژوهش‌ها در مورد بیماری سفیدک پودری جو نشان داده است که کاربرد کیتوزان با تحریک بستن روزنه‌های گیاه، سبب کاهش مقدار بیماری می‌گردد (۱۹).

تحقیقات قابل ملاحظه‌ای در مورد این خواص کیتوزان و کاربرد آن انجام شده است. در برگ گیاه برنج تجمع دو نوع پروتئین مرتبط با بیماری‌زایی و افزایش تولید فیتوکسین‌هایی مانند فلاونوئیدها و دیترپنوبیدها (۱) و

منابع

1. Agrawal, G.K., R. Rakwal, M. Tamogami, A. Yonekura and H. Saji. 2002. Chitosan active defense/stress response in the leaves of *Oryza sativa* seedlings. Plant Physiology and Biochemistry, 40: 1061-1069.
2. Ahangar, L., V. Babaezad, G.A. Ranjbar, H. Najafi Zarrini and A. Biabani. 2016. Study of PR gene expression pattern related to induced resistance to powdery mildew in susceptible wheat genotype after treating with salicylic acid. journal of crop breeding, 8(17): 208-218.
3. Alam, M.A., M.S.N. Mandal, C. Wang and W. Ji. 2013. Chromosomal location and ssr makers of a powdery mildew resistance gene in common wheat line N0308. African Journal of Microbiology Research, 7: 477-482.
4. Anusuya, S. and M. Sathiybama. 2014. Effect of chitosan on rhizome rot disease of turmeric caused by *Pythium aphanidermatum*. ISRN Biotechnology, Article ID: 305349, 5 pp.
5. Ben-Shalom, N. and E. Fallik. 2003. Further suppression of *Botrytis cinerea* disease in cucumber seedling by chitosan-copper complex as compared with chitosan alone. Phytoparasitica, 31: 99-102.
6. Braun, U. 1987. A Monograph of Erysiphales (powdery mildew). J. Cramer, Berlin. 700 pp.
7. Chen, L.F. and J.Y. Xu. 2001. Agricultural phytopathology. China Agriculture Press, Beijing, China.
8. Dordas, C. 2009. Role of nutrients in controlling plant diseases. In Lichtfouse, E., Navarrete, M., Debaeke, P., Véronique, S., Alberola C. (Ed.), Sustainable Agriculture: A Review. Springer Netherlands, 369-360 pp.
9. Ebrahimi, A., F. Taliei and A. Zolfaghari. 2017. Study the antifungal effect of chitosan and salicylic acid on the causal agent of rice root and crown rot. The second National congress of Monitoring and Forecasting in Plant Protection, 701-704.
10. Ebrahimi, A., F. Taliei and A. Zolfaghari. 2017. Study the induction of resistance in rice against root and crown rot disease using chitosan. The second National congress of Monitoring and Forecasting in Plant Protection, 589-593.
11. Edreva, A. 2004. A novel strategy for plant protection: Induced resistance. Journal of Cell and Molecular Biology, 3: 61-69.
12. Ghazimohseni, V. and S.K. Sabbagh. 2016. Effect of chitosan on gene expression and activity of enzymes involved in resistant induction to fusariuse of wheat. Iranian Journal of Plant Protection, 46(2): 363-371.
13. Guan, Y.J., J. Hu, X.J. Wang and C.X. Shao. 2009. Seed priming with chitosan improves maize germination and seedling growth in relation to physiological changes under low temperature stress. Journal of Zhejiang Univ Science B, 10: 427-433.
14. Hernández, H., M. Figueredo, N. Garrido, L. Sánchez and J. Sarracent. 2005. Intranasal immunisation with a 62 kDa proteinase combined with cholera toxin or CpG adjuvant protectsagainst *Trichomonas vaginalis* genital tract infections in mice. International Journal for Parasitology, 35: 1333-1337.
15. Hofgaard, I., Å. Ergon, L. Wanner and A.M. Tronsmo. 2005. The Effect of Chitosan and Bion on Resistance to Pink Snow Mould in Perennial Ryegrass and Winter Wheat. Journal of Phytopathology, 153(2): 108 -119.
16. Hon, W., M. Griffith, A. Mlynarz, Y. Kwok and D. Yang. 1995. Antifreeze proteins in winter rye are similar to pathogenesis-related proteins. Plant Physiology, 109: 879-889.
17. Jayaraj, J., M. Rahman, A. Wan and Z.K. Punja. 2009. Enhanced resistance to foliar fungal pathogens in carrot by application of elicitors. Annals of Applied Biology, 155: 71-80.
18. Kheiri, A., S.A. Moosawi Jorf, A. Malihipour, H. Saremi and M. Nikkhah. 2016. Application of chitosan and chitosan nanoparticles for the control of *Fusarium* head blight of wheat (*Fusarium graminearum*) in vitro and greenhouse. International Journal of Biological Macromolecules, 93(A): 1261-1272.
19. Koers, S., A. Guzel-Deger, I. Marten and M.R. Roelfsema. 2011. Barley mildew and its elicitor chitosan promote closed stomata by stimulating guard-cell S-type anion channels. Plant Journal, 68: 670-680.
20. Kurita, K. 1998. Chemistry and application of chitin and chitosan. Polymer Degradation and Stability, 59(1-3): 117-120.
21. Kumar, M.N. 2000. A review of chitin and chitosan applications. Reactive and Functional Polymers, 46: 1-2.

22. Livak, K.J. and T.D. Schmittgen. 2001. Analysis of relative gene expression data using real-time quantitative PCR and the $2^{\Delta\Delta Ct}$ method. *Methods*, 25: 402-408.
23. Mohammadi, M.M., V. Babaeizad, H. Rahimian and Sh. Ebrahim Nejad. 2017. Screening of some Barley Lines Against Powdery Mildew Agent and Considering of NH1 and Several Pathogenesis Related Genes in Disease Resistance. *Journal of Crop Breeding*, 22 (In press).
24. Molitor, A., D. Zajic, L.M. Voll, J. Pons-Hückelhoven, B. Samans, H. Kogel and F. Waller. 2011. Barley Leaf Transcriptome and Metabolite Analysis Reveals New Aspects of Compatibility and *Piriformospora indica*-Mediated Systemic Induced Resistance to Powdery Mildew. *Molecular Plant-Microbe Interaction*, 24: 1427-1439.
25. Nandeeshkumar, P., J. Sudisha, K. Ramachandra, H.S. Prakash, S.R. Niranjana and S. Shekar. 2008. Chitosan induced resistance to downy mildew in sunflower caused by *Plasmopara halstedii*. *Physiological and Molecular Plant Pathology*, 72: 188-194.
26. Pan, S.Q., X.S.Ye and J. Kuc. 1989. Direct detection of β -1,3-glucanase isozymes on polyacrylamide electrophoresis and isoelectrofocusinggels. *Analls of Biochemistry*, 182: 136-140.
27. Roberts, H. and P.E. Kolattukudy. 1989. Molecular cloning nucleotide sequence and abscisic acid induction of a suberization-associated highly anionic peroxidasa. *Molecular Genomic and Genetic*, 217: 223-232.
28. Rodriguez, A.T., M.A. Ramirez, R.M. Cardenas, A.N. Hernandez, M.G. Velazquez and S. Bautista. 2007. Induction of defense response of *Oryza sativa* against *Pyricularia grisea* by treating seeds with chitosan and hydrolyzed chitosan. *Pest Biochemistry and Physiology*, 89: 206-215.
29. Sabbagh, S., A. Sabbagh, J. Abkho and F. Mostafavi. 2016. Effect of chitosan on the induction of resistance in cucumber against *Pythium aphanidermatum*. *Journal of Plant Protection*, 30(2): 219-229.
30. Saikia, R., B.P. Singh, R. Kumar and D.K. Arora. 2005. Detection of pathogenesis related proteins-chitinase and-1,3 glucanase in induced chickpea. *Current Science*, 89: 659-663.
31. Schultheiss, H., C. Dechert, L. Kiraly, J. Fodor, K. Michel, K-H. Kogel and R. Huckelhoven. 2003. Functional assessment of the pathogenesis-related proein PR-1b in barley. *Plant Science*, 162: 1275-1280.
32. Simmons, C.R. 1994. The physiology and molecular biology of plant 1, 3- β -D-glucanases and 1,3;1, 4- β -D-glucanases. *Crit. Review of Plant Science*, 133: 325-387.
33. Soltanloo, H., E. Ghadirzade Khorzoghi, S.S. Ramezanpour, M. Kalate Arabi and M.H. Pahlavani. 2010. The expression profile of Chi-1, Glu-2, Glu3 and PR1. 2genes in scab- resistant and susceptible wheat cultivars during infection by *Fusarium graminearum*. *Plant Omics Journal*, 5: 162-166.
34. Stintzi, A., T. Heitz, V. Prasad, S. Wiedemann-Merdinoglu, S. Kauffmann, P. Geoffroy, M. legrand and B. Fritig. 1993. Plant Pathogenesis- related proteins and their role in defense against pathogens. *Biochimistry*, 75(8): 687-706.
35. Sun, B., L. Dc., C. Xy, R.F. Guo and Y. Wang. 2004. Induction ,purification and antifungal activity of beta-1,3-glucanase from wheat leaves. *Plant Pathology*, 30(4): 399-404.
36. Terry, L.A. and D.C. Joyce. 2004. Elicitors of induced disease resistance in postharvest horticultural crop: a brief review. *Postharvest Biological Technology*, 32: 1-13.
37. Van Kan, J.A.L., M. Joosten and C.A.M. Wagemakers. 1992. Differential accumulation of mRNAs encoding extracellular and intracellular PR proteins in tomato induced by virulent and avirulent races of *Cladosporium fulvum*. *Plant Molecular Biology*, 20: 513-527.
38. Van Loon, L.C., M. Rep and C.M.J. Pieterse. 2006. Significance of Inducible Defense-related Proteins in Infected Plants. *Phytopathology*, 44: 135-162.
39. Veladi, S., M.J. Soleimani pari, G.H. Khodakaramian and T. Ghyasvand. 2013. Effect of salicylic acid & chitosan on induction of resistance in chickpea against fusarial wilt and root rot. *Iranian Journal of Plant Pathology*, 49(2): 59-61.
40. Velazhahan, R., K. Chen-Cole, C.S. Anuratha and S. Muthukrishnan. 1998. Induction of thaumatin-like proteins (TLPs) in *Rhizoctonia solani*- infected rice and characterization of two new cDNA clones. *Physiologia Plantarum*, 102: 21-28.
41. Vigers, A.J., S. Wiedemann, W.K. Roberts, M. Legrand, C.P. Selitrennikoff and B. Fritig. 1992. Thaumatin-like pathogenesisrelated proteins are antifungal. *Plant Science*, 83: 155-161.
42. Wilson, C.L., E.L. Ghaouth, A. Ghaluts, S. Droby, C. Stevens, J.L. Lu, V. Khan and J. Arul. 1994. Potential of induced resistance to control postharvest disease of fruits and vegetables. *Plant Disease*, 78: 837-844.
43. Xin, T., X. Wang, H. Peng, Y. Yao, Ch. Xie, Y. Han, Zh. Ni and Q. Sun. 2012. Transcriptome Comparison of Susceptible and Resistant Wheat in Response to Powdery Mildew Infection. *Genomics Proteomics Bioinformatics*, 10: 94-106.
44. Zhang, K., L. Zhao, Y. Hai, G. Chen and J. Tian. 2008. QTL Mapping for Adult Plant Resistance to Powdery Mildew, Lodging Resistance, and Internode Length Below Spike in Wheat. *Acta Agronomica Sinco*, 34: 1350-1357.
45. Zhang, D. and P.C. Quantick. 1998. Antifungal effects of chitosan coating on fresh strawberries and raspberries during storage. *Journal of Horticulture and science Biotechnology*, 73: 763-767.
46. Zeighamnejad, R. and Gh.R. Sharifi Sirchi. 2013. Study of PR gene expression and activity of effective enzymes in induced resistance to powdery mildew by salicylic acid. *Agricultural Biotechnology*, 5(1): 97-110.

Effect of Chitosan on the Expression Pattern of Some Pathogenecity Related Genes in Wheat Infected with Powdery Mildew

Mansoureh Rahneshan¹, Fakhtak Taliei², Leila Ahangar³, Hossein Sabouri³ and Shaban Kia⁴

1- M.Sc. Student of Biotechnology, Gonbad Kavous University

2- Assistant Professor, Gonbad Kavous University, (Corresponding author: Taliei@gonbad.ac.ir)

3 and 4- Assistant and Associate Professor, Gonbad Kavous University Gorgan Research center of Agriculture and Natural Resources

5- Instructor of Research, Golestan Province Agricultural and Natural Resources Research Center

Received: January 8, 2018 Accepted: September 30, 2018

Abstract

Powdery mildew, caused by *Blumeria graminis* f.sp *tritici*, known as a destructive disease of wheat worldwide that led to severe crop loss, annually. As chemical control is expensive and not ecologically safe, application of non-toxic chemicals to induce defense mechanism in plant host is desirable. In present study, induction of host resistance using chitosan on the expression of pathogenecity related gene was investigated. The expression rate of *PR1*, *PR2* and *PR5* in wheat treated with chitosan (0, 250 and 500 mg/L) were examined in factorial completely randomized design with three independent replications at 5 time courses using Real Time PCR technique. Based on the results, the number of mildew colony in wheat leaves treated with chitosan 250 mg/L was decreased 42.3% than control. Results of qPCR indicated that in treated plants, the gene expression were increased significantly after infection, for all three genes. Maximum expression level of genes were observed at 12 hours after infection. This process was observed slowly in control plants but in treated plants induction of plant defense genes seemed more faster than control. Furthermore chitosan 250 mg/L induced plant defense gene more effectively than chitosan 500 mg/L. The results would support the idea that application of chitosan can play an important role in inducing systemic resistance in wheat plants against powdery mildew disease.

Keyword: Chitosan, Induced Resistance, Pathogenecity Related Genes, Powdery Mildew